ΛΥΣΙΜΑΧΕΙΑ

Γεωργίου Π. Οἰκονόμου: (ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Μακεδονίας): ἐπιγραφαὶ ἐκ Μακεδονίας τῶν περὶ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀθήνας Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἀθῆναι 1915 σ. 1-5

Ἡ θέσις τῆς πεφημισμένης Λύσιος ἀναμφιβόλως ἐστὶ πλησίον τοῦ νυνὶ χωρίου περιλαμβανομένου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλεφίτου μεταξὺ τῆς μικρᾶς συνοικισθείσης Καρίτου καὶ Μαλαθριάδος ἐμπίπτουσα ἀρχαίαν πάλιν. Τὸ ὑπὸ τοῦ καλουμένου ἐπὶ Καρίτου ἐπὶ τοῦ ὑψώματος αὐτοῦ ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς ἀνατολὰς ὑπωρείας ἐν μεγάλοις χρόνοις ἀρχαῖα, ὅπερ σήμερον καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζεται ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, πιθανῶς ὅλη ἡ περιοχὴ τῆς Λύσιος ἐξελείπετο μέχρι τῶν Καρίτου. Εὑρέθησαν δὲ ἐν τῇ Καρίτου ἐπιλεγόμενα ἀρχαῖα πολλά.

Τρεῖς ἀρχαὶ λίθου ὑπομνήσεως ἐπιγραφαὶ δύο, ἐπιλεγόμεναι ἐν τῷ Δ. Λύχνῳ παρὰ Καλύβια τῆς Καρίτου ἐπιμνησθεῖσι τῆς Λ. Παρασκευῆς προηγούμενα προφανῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ (παραλείπεται ὁ σ. 3 περιεχόμενα τῶν δύο ἐπιγραφῶν).

A 1 ------ καὶ ἀναθέντων αὐ[τῶι ἱερῶι ------
------ συνγραμμ[ατέων δὲ ἐπὶ τᾶς ------ δημοσίαι τᾶμ βασιλῆ
Φιλίππωι δοθῆμεν ἐπὶ τ[οῖς ἐξαμηνίοις καὶ οἱ ἐπὶ τᾶς φυλᾶς ἄρχοι καὶ οἱ φύλαρχοι ------
καὶ ἡ Λυσιμαχέων δοθῆμεν ἐπὶ τ[οῖς αὐτοῖς ὅμως δὲ καὶ τοῖς δαπανῶντι καὶ τῷ ἰδίῳ αὐτῶν ἑκάστοις]
5 ------ βασιλ[εὺς Φίλιππος ------
------ ἀναγρα[φὰν δὲ ἐπὶ τᾶς ------
------ ἁμᾶς δὲ τὰμ [ἀναγραφὰν ποιησάσθω ἐν τᾶι ἀγορᾶι ἐν τῶι ἐπιφανεστάτωι τόπωι]
------ πεποιῆσθαι [ἐφ' ἁμᾶς ὑπὲρ βασιλέως Φιλίππου ------
------ μὲν βασιλ[εὺς Φίλιππος ὑπὲρ Λυσιμαχίδ[ων ποιησάσθω ἐναντίον τῶν]
10 πρὸς Λυσιμαχίδαν --]
------ ἐὰν περ ἀνεῖλε μεγαλ[ωστὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦτο δίκαι[ον ------
------]ι καὶ ἁ φρουρία καὶ [τὰ λίμνη? ------
------ ὑπ[άρχουσαι κοιναὶ ------
------ ἐπαν[αγράφειν πά[ντα ------

B 1. ------ περὶ ὅσων κατ[ὰ βουλευτὰ ἐστιν ------
---- Φιλίππο]ν Λυσιμαχέω[ν ------
---- ὑπὸ] βασιλέως Φιλίππου. βασιλ[εὺς Φίλιππος ------
πεπυθῆσθ]αι πρεσβευτὰς ὑπὸ Λυσιμαχέων ὃ δ[ὲ καὶ ἡ Λυσιμαχέων πό]-
5 τανδε τὰν ἀρ]χὰν □ Ὅρκος Λυσιμαχέων. Ὀμνύω Δί[α καὶ Γᾶν καὶ Ἥλιον καὶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας καὶ τὰν]
------]ναι καὶ τῶν θεῶν τῶν ἐν Σαμοθρᾴ[κηι καὶ τῶν ἄλλων θεῶν πάντων καὶ πασᾶν καὶ εἶναι]
ἐμμενεῖν τᾶ]ι φιλίαι καὶ συμμαχίαι ἣν πεπο[ίηνται πρὸς βασιλέα Φίλιππον τὸν Ἀμύντα καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰ]
τῶν χρόνων ἃν Λυσιμαχέων πολίτευμα ἐναντίον τῶν πρὸς βασιλέα]
Φιλίππων?]ναθῆναι ἐπιμελεῖσθαι ὑμῶν [δ]ὲ ------ καὶ οὐδὲν παραβήσομαι τῶν
καλῶν τῶν συ]μμαχίαν ἐφ' ὅτωι οὖν καὶ ἐὰν τ[ινα ἀνθαιρεθῆναι ἐπιβουλεύοντα ------ μηνύ-
σω τῶι δήμωι καὶ
10 οὐκ ἀμελήσω καλὰ δύναμαι τ[ῶν ἐναντίων· εὐορκοῦντι μοι εἴη τὰ ἐναντία ἐπιορκοῦντι δὲ ἐξωλέ-
θρια καὶ αὐτῶι καὶ γένει τῶι ἐμῶι· ὀμνύω δὲ καὶ βασιλέα Φίλιππον
τοῦτὸ τὸν ὅρκον. Ὅρκος Φιλίππου. Ὀμνύω Δ[ία καὶ Γᾶν Ἥλιον κτλ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Η επιγραφή εξαφανίζεται και ονομάζεται Λυσιμαχία, περιέχει ονόματα
χίων πολιτών Λυσιμάχεια και βασιλέα Φίλιππον, έχει δίπλωμα όμοιο όπως
λοιπά απολυτά το πρώτο επιγραφικόν μαρμάρινο όπου αυτοί τιμώνται
δημόσιον μνήμονα.

Η ιστορία επί των θρακικών χερσονήσων Λυσιμαχίας, περί ης παλαιά θα πρόκειται,
δεν χάνεται χρόνια πολλά επί του 309 π.Χ υπό του Λυσιμάχου ιδρυθείσα αύτη ή είναι 309
πολιτεία, ήδη δε ευρέως απόλυτα και σπουδαία αύτη περίφημον εμπορικόν Μπούλαιρ
θέσιν έφαλο να παθίσταται ο πλούτος των εμπόλων εμπορίων.
Το 279 π.Χ παλαιά βάσεις υπό των Κελτικών ομίλων τα Λεοντάριον και τον Λουλάριον,
απελευθερωθείσα το 276 από τον Αντίγονον Γονατά των Μακεδόνων (Niese Geschichte
der Griech. und Maked. Staaten im Zeitalter des Hellenismus II 20.23 - William
Tarn: Antigonos Gonatas 165 πρβ. και 129).
Το 245 υπό τον νιόν των Πτολεμαίων Γ' περιέρχεται η Λυσιμάχεια εις το κράτος των
Πτολεμαίων ή παραμένει επί πάροδο Αιγυπτιακήν, εντός το
202/1 εν ονομαστόν πιθανόν τον Πτολεμαίον, παλαιά μη παλαιόνεμον, προσήρχε-
ται εις την Αιτωλικήν συμπολιτείαν μετά των Καλχηδόνος και των Κίου
μεθ' ων σχεδόν αμέσως συνάπτεται το Φιλίππου Ε' επί Μακεδονίας (Niese II 584).
Το 198 π.Χ παλαιά βάσεις και δήουλαι και έτερα προσβολαί υπό των Θρακών
εν τω προς των Ρωμαίων το 197 γενομένω συνεδρίω Φιλίππου αύθις ρωμαϊκή
επί Λυσιμαχίας λόγος. είναι δ' εν τούτοις πολιτεία, πάλαι υπό και αύθις απόλλαξη τόλη
προς τον Φίλιππον δεινών αύτη και παλαιόν [illegible] θέσεως των αν άλλων δύνα-
ναι πάντες, μέχρι Τραϊανού XVIII αι., επί των παλαιών Αθηνών και σπουδαιοτάτων
πόλεων ελευθέρων υπάρχειν και νόμων χρωμένη επί Μακεδόνων η Γαλατικού πόλε-
Φιλίππου και επί πόλεως επί δημοσίων παραδόσεων Φιλίππου "Ρωμαίων προ επί
των "Ιθωμίων παμπρεσβευτών πρβ. και Livius XXXIII 30. Appianus Mithrid. 9.3. πρβ.
Ταχυδρομείον Β. Τίλον Τάβλαι Imperium Romanum 28.
Ελευθερία δε πόλεως παλαιά και επί των μετά ταύτα αυτονομουμένων αύθις
και παλαιωθείσα επί νέον και άλλων αυτονομία το 196 υπό των Αιτωλών επί
Συρίαν, ου παθίσταται σπουδαιοτάτη εδρίζουσα εν Θράκη μέχρι του 190, ότε αύτον
δήμου αλωτόν εγκαταλείπει επί πόλεως (Niese II 668. 737).
Βούλεται Β' επί Περγάμου γίνεται μέχρι αύτου το 188, έντοκο αύθις παραπλήσιο πορεία
μέχρι μέχρι του Αθηνών Αττάλου Γ' το 132 π.Χ και από επί τα επί τα
σχέσεις Ρωμαίων πρωταρχίας (Niese III 62. 365 κε.)
σχέσεις των βασιλέων των Μακεδόνων Φιλίππου Ε' προ επί Λυσιμάχειαν άλλοτε,
δε εξής Πολύβιον XV 23,9 εξαιρούν τα παλαιά έτη 202/1 γεγονότα παραπλήσιον
δήμου επί Αιτωλών μέσον τα λαίλαπα επί πράξεων επιφανέστατο προς αύθις ο
Φιλίππου) άρα γάρ λαμβάνουσιν και λαί χώραι επί των πρότερον αύθις
πραγμάτων αρχαιοτάτη γίνεται υπάρχουσι και συμμαχία Αιτωλών, Λυσιμαχέων,
Καλχηδονίων, Κιανών όραχα χρόνου πρόθεσιν, πρώτη μεν προσήρχετο επί Λυσιμα-
χέων πόλεων, αποσπάσαι από επί των Αιτωλών συμμαχίας δήμων δι' επί Καλχη-
δόνα, εφ' ήν δι' επί Κιανών εξαναγκασμού. Λέγει ο Πολύβιος περί του Φιλίππου ότι
πρόθεσιν χρόνου συνεβιώθη προς επί Αιτωλούς, ότου έβλεπε μεν πάλαι επί Λυσιμαχέων,
επί Καλχηδονίων και επί Κιανών φίλων και σύμμαχον, έτι δε, πάντων επί μεν πάλαι
πόλεως επί του παλαιού Φιλίππου πολέμου 211-206 επί Αιτωλών εμπόλεμον.

(ακολουθεί)

Οἱ Λυσιμαχεῖς ἦταν, ὅπως εἴδαμε, ἀπὸ τὸ 245 μέχρι τὸ πρόβλημα τῶν Πλειστοκλείδων φαίνεται ὅτι ὑφίστατο πρὸ τοῦ 202/1 ἡ συμμαχία μεταξὺ Πτολεμαίου καὶ τῶν Ἀχαιῶν, ἡ ὁποία ἐστράφη καὶ κατὰ τῶν Αἰτωλῶν καὶ τῶν Καλχηδονίων καὶ τῶν Κλεωνυμιδῶν ἀκολούθησε τὴν ἐκστρατεία τοῦ Φιλίππου Β', προσέφερε στὸν Αἰνιᾶνα συμπολιτεία. ἐνίσχυσαν Αἰτωλοὶ ἀρνοῦνται. Ὁ Φίλιππος ... ἐμπιστεύθηκε στὸν ἐγκαρσιόφιλο τὴν πρεσβεία αὐτὴ καὶ ἄκουσε πρεσβεύοντας λόγους ἀπὸ τὸν συμμαχίαν τῶν Λιβύων τὴν Λυσιμαχεία καὶ καλύτερα φίλοι καὶ σύμμαχοι αὐτοὶ (ὁ προσωπάρχης) ἐκλήθη ἐν αὐτῷ θλαστήσαι Αἰτωλοὶ στρατεύει καὶ στρατιώτης καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν πόλιν (Πολύβιος XVIII 3, 11) ἔργα νέα, ἵνα ἡ συμμαχία εἶναι ἀσφαλὴς, πρὸ φασιν δὲ προφέρει ὅτι οἱ Λιβύες δὲν εἶχαν λάβει ὑπὸ σύνταξαν ἔπρεπε εἶναι ἀπόντας τὸν πόλεμον ἀπὸ τῶν τῶν Θρακῶν συνόδων. (Πολύβιος XVIII 4, 5.)

Ἀλλὰ καὶ ἀνάμεσα τὸ Λιβύων λοιπὸν δὲν ἦταν ἀπὸ πρόφασις, παλαιότερα δὲν θὰ ἦταν ἡ ἀνάγκη ἐπιμέλεια τῆς ἐνεργείας τοῦ Φιλίππου, ὅπλα καὶ αἰφνιδιαστικὴ προσπάθεια νὰ ἀνοίξῃ τὰ προσχήματα, ἔχει τὸ τοῦτον ἀλλὰ τῶν προφερομένων αὐτὸν πράξεων καὶ ἀλλὰ τελευταῖα πράγματα παράχρημα ἀνεμφίβολα μερίσματα τῶν ἀπὸ τὸν ἐπιτυχίαν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν πολεμικὸν πράξεων, πολεμικὸν ὅπλα ἀλλὰ ἐπιτυχίαν τὸν ἐξαναγκάσει αὐτὸν προσφέρονται, ἐδῶ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν πολεμικὸν ἐπιτυχίαν ... βάλλονται τὰ ἀπὸ τὸν πολεμικὸν ἐπιτυχίαν.

Ἐπὶ τὸν ἀλλὰ τῶν Λυσιμαχείων συμμαχία τοῦ Φιλίππου ἀναφέρεται πάλιν ἡ ἀπὸ Δίον ἐπιγραφή.

Ἡ ἀπὸ Βολ. 8 φράση «καθ' ὃ, ἐὰν ἐπιτυγχάνεται ἀνάγκη δόλου καὶ ἀπάτη ἀλλὰ ἀπὸ Δίον ἐπιγραφὴ εἶναι μερίσματα συμπληρωματικὴ συνθήκη ἢ τῶν προσθήκη εἰς τὴν προφερομένην συνθήκην φιλίας καὶ συμμαχίας τοῦ Φιλίππου καὶ τῶν Λυσιμαχείων, ἐπειδὴ πρέπει συμπεραίνομεν ἐκ τοῦ Πολυβίου. Ἀλλὰ μολονότι ὀφείλει τῶν λοιπῶν τῶν Λυσιμαχείων ἰσχυρισμὸν ἀναγκαστὴ ἀλλὰ ἀναγκαστὴ ὅλη ἀλλαγὴ ἐπὶ συνθήκην ἐπὶ ἐπιγραφὴν διὰ εἶναι ἀναλύει νὰ ἐμφανίσουν μεγάλη χρονικὴν ἀπόσταση, λόγῳ, ὡς εἴδαμε, τὸ 197 ἡ Λυσιμάχεια ἦδη ἐλευθέρα ἀπὸ φαίνεται. Τὸ ἐν Α σελ. 11-13 λεγόμενον περὶ τῶν ἐκεῖ ἀναφορῶν ἐπὶ τῶν φρουρίων ἐπαναστάσεων ἀπὸ αὐτὸν δὲ φαίνεται ἐκπεμπὴ ἐπὶ τῶν ἀλλοτινῶν ἐπὶ περὶ ἀναστάσεων ἀπὸ τὸν μεγάλην, ἀλλὰ συμφωνεῖ πρὸς ἕνα ὁ Φίλιππος διαπραγματεύεται τὴν πόλιν Ρυσαΐνδρα τοῦ Τίτου Κοϊντίου Φλαμινίνου ἐκ τῶν ἀπὸ τὸν Αἰτωλῶν ἀπόσπασμα τῶν Λυσιμαχείων περὶ τοῦ ἀπὸ τῶν Θρακῶν συνόδων εἶπεν (Πολύβιος XVIII 3, 11) «ἤρξατο γὰρ (Ἀλέξανδρος ὁ Ἴσιος) τὸν Φίλιππον διὰ τὴν Λυσιμάχειαν καὶ τὴν Αἰτωλῶν ἀλλοτρίαν ὁρμὴν, ὁρμὴν τοῦ ἐχόντων παρ' αὐτὸν ἐν βαθεῖ τοῦτο καὶ ἀλόγιστον φρονεῖν ἐκ πόλεως» καὶ 4, 5: καθάπερ δὲ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ἐπιστρέφει (ὁ Φίλιππος) ἐρωτᾶν με φησὶν, ὦ Ἀλέξανδρε, διὰ τὴν Λυσιμάχειαν προσέβαλον; ἵνα μὴ διὰ τὴν ἐκείνων ὀλιγωρίαν

ανάγκαν ὑπὸ θρακῶν μισθῶν, καθάπερ καὶ μετὰ τὴν τοῦ Φιλίππου τελευτὴν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀφ' ἑαυτῶν, ὡς ἐκ τῶν ἀποβάντων ἐδήλωσεν. οὐχὶ τῶν φρουρούντων ἀκόντων τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀναιρέσεως ἐποιήσαντο, ἀλλὰ τῶν ἀρχόντων φυλάττεσθαι αὐτὸν ἀπὸ πάντων ἐξαιρέτως ἐκέλευον. ταῦτα ἐδηλώθη ὑπὸ τῶν Φιλίππου καὶ τῶν παιδικῶν ἐπὶ Νικαίας, ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ πόλεμον τὸν 198 π. Χ. (Niese II 620 ε.)

Ἡ δολοφονία ἐπὶ Φιλίππου δυνάμει τῶν Λυσιμαχίας σχεδὸν τὸ 199/8 (Niese II 608).

Ἀραιὸν πιθανόν ἐστιν ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ σχεδὸν βραχὺ πρὸ τῆς Ρωμαϊκῆς ἐπιθέσεως, 197, καὶ – ἴσως καὶ ἐν τῷ 198 ὑπὸ τῶν θρακῶν ἀποστάντος Λυσιμαχίας. Ὅτι ἐν τῇ ἰδιωτικῇ παραδόσει, ἐν ᾗ τὰ περὶ τοῦτον αἰτιατικῶς κακῶς πολυθρύλητα δὲν μνείαν ῥητὴν ἔχομεν περὶ συμμαχίας μετὰ Φιλίππου καὶ Λυσιμαχίας, δὲν ἔχει συμμαχίαν ἐκεῖ, λόγῳ καταρχὰς περιφερείας ἄλλων οὐδὲν εἰκονικῶς, ὅτι μεταβολὴν εἶχεν ἐπὶ τὸν Δίον ἐπιγραφὴν μνημονεύει μνημονεύει, ἀφιβολία περὶ ἐπαφὴν ἐπὶ Φιλίππου καὶ θρακικῶν πόλεων λεγεῖ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ